

Bagin Livia

Kőrösi Csoma Sándor program ösztöndíjasai

*Mielőtt megszólaltatnám a Melbourneben lévő és áldásos, nagyszerű munkát végző négy **Kőrösi Csoma Sándor Program** által kiküldött fiatalot, pár mondat erejéig elbeszéltem azzal a személlyel --, aki a világ több részében mozgatja és összefogja nemcsak az ő tevékenységüket, hanem a Diszpórában élő magyarságét is ---, **Fodor Sándorral** a Diaszpóra tanács elnökével.*

Mely földrészekben Ön a Diaszpóra elnöke?

- Ausztráliában, Ázsiában (Izrael), és Afrikában (Dél-Afrika).

Hány fiatal működik Ausztráliában jelenleg a 100-ból, akik a KCsS program által kerültek hozzánk?

- 16-an vannak itt Ausztráliában.

Milyen céllal vannak ők kiküldve szerte a világba?

- Felébreszteni és fejleszteni a Diaszpórában a magyarságtudatot.

Milyen eredmény könyvelhető el -már a tavalyi évet is figyelembe véve -nekik?

- Sikerült életet lehelni szűnnyadó közösségeinkbe és tovább fejleszteni a már eleve jól működő közösségeket.

Az ösztöndíjas fiatalok munkájáért, hogylétéért ki a felelős? Ön személy szerint?

- Külön vannak mentoraik, az egész szervezet vezetője, átfogója, mint a Diaszpóra elnöke felügyelem a mentorok és ösztöndíjasok munkáját.

Nagy felelősséggel jár Önnek a Diszpóra elnökének lenni. Hogyan látja Ön ezt?

- Az a mottóm, hogy a jó főnök az, akit csak akkor látunk, ha szükség van rá, vagy baj van, akkor viszont legyen ott, legyen látható.

Köszönöm Fodor Sándornak és a négy ösztöndíjas fiatalnak a beszélgetést. Most pedig szólaljanak meg ők.

Kérem mutatkozzon be az Olvasóknak. Neve, hány éves, hol született, legmagasabb iskolai végzettsége, hol dolgozott eddig, hány nyelven beszél?

- **Kőpataki Katalin**, 27 éves, Budapesten születtem. Pszichológus és pedagógus végzettségem van. Munkahelyeim: Csecsműotthonban dolgoztam, mielőtt kijöttem. Előtte multinacionális környezetben szereztem tapasztalatot oktatás, tréning területén.
- **Medovarszki István** vagyok, a békéscsabai Jankay Tibor nevű általános iskola igazgatóhelyettese, végzettségemet teintve általános iskolai tanító. Az 1-2. osztályban a reál tantárgyakat, a felsőben pedig informatikát tanítok angol nyelven. A KCsS. Program időszaka alatt fizetés nélküli szabadságon leszek, azonban decemberben folytatom a tanítást.
- **Tapolcai Gábor** vagyok, 25 éves, Veszprémben születtem, de már 7 éve Budapesten lakom. Közgazdász vagyok, már két éve egy kereskedelmi bankban dolgozom vállalati elemzőként. Angolul és németül beszélek.
- **Zsuráfszky Lilla** vagyok, 24 éves, Budapesten születtem. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szereztem társadalmi tanulmányok alapszakos diplomámat, jelenleg mesterképzésre járok kulturális antropológia szakra. Angolul és japánul beszélek.

Hogyan értesült a diaszpórában élő magyarokhoz való kiküldetési lehetőségről, vagyis a Körösi Csoma Sándor programról?

- Kati: Egyik jóbarátom, volt tavaly az USA-ban, tőle hallottam a programról.
- István: Iskolai munkakörömhöz tartozik a pályázati lehetőségek állandó figyelése, így az egyik pályázatokkal foglalkozó portál online hírlevelében bukkantam erre a nagyszerű pályázati lehetőségre. Mivel régi álmom volt, hogy hosszabb ideig külföldön is megpróbálhassam a képességeimet, így rövid hezitálás után beadtam a pályázatomat.
- Gábor+Lilla: Ismerősöktől, barátoktól, akik részt vettek tavaly az első Körösi Csoma Sándor programban. Ők mesél-ték, hogy ez egy kihagyhatatlan lehetőség azok számára, akik szeretnék meg-ismerni a Magyarországtól távol élő közösségeket, és aktívan részt szeretné-nek venni a diaszpórában élő magyarok életében. Nagyon örülünk, hogy idén mi is részt tudunk venni ebben.

Hogyan történt, hogy Önt a 100 fiatal közé választották, akik a világ minden részében élő magyar közösségekhez kerültek?

- Kati: Interjú volt, ajánlásokat kellett küldeni és szakmai tapasztalatot: ez alapján választottak ki.
- István: A pályázat első körét követően sajnos csak tartaléklistára kerültem, mely igen elszomorított, Így teljes súllyal tudtam a továbbiakban iskolai kötelességemre koncentrálni. Nagy meglepetést jelentett, amikor március közepén kaptam egy telefonhívást, melyben arról tájékoztattak, hogy egy korábbi nyertes személyes okok miatt visszamondta a lehetőséget, így előttem van az nyitva. A döntés meghozatalára fél órát adtak, melynek letelte után boldogan mondtam igent.
- Gábor+Lilla: Szakmai önéletrajz, moti-vációs □evel, és szakmai ajánlások voltak a jelentkezés feltételei, ez volt az első rosta. A második pedig egy személyes interjú a Program vezetőivel, felelőseivel, ahol az eddigi szakmai tapasztalatokról kérdeztek, illetve felmérték azt is, hogy ki mennyire talpraesett, önálló, illetve rugalmas. Szerintünk ezek voltak kiemelten fontosak a Program résztvevőinek kiválasztásánál.

Ön melyik területen teljesít szolgálatot a melbournei magyarság meglévő szervezeteiben?

- Kati: Magyar tanítok a Bocskai Vasárnapi Iskolájában, valamint felnőtt-eknek a Magyar Házban. Mesefoglalkozást 5-10 éves gyerekeknek a Bocskaiban és a Magyar Központban. Az idősek otthonában (Árpád Age Ca-re), minden pénteken programokat szervezek az időseknek. A Bocskai és a Magyar Központ weblapjának szerkesztésében segítek. Július 5-6-án pedagógiai Konferenciát szerveztem a Bocskai központtal együtt az Ausztráliában dolgozó magyar pedagógusoknak, nagy sikerrel. A többi ösztöndíjjal együtt szerveztük a májusi ünnepséget a Magyar Házban. Tervezek továbbá családi napot, egészség-napot, relaxációs--meditációs estétet szervezni. Június 9-én kirándulásunk volt Maroonda Parkba, nagy élmény volt.
- István: Fő tevékenységem a helyi magyar közösség sportéletének segítése, szervezése, különösen a Parkmore Soccer Club gyermek labdarúgójának edzése. E mellett szívesen dolgozok tanítóként, a helyi magyar közösség nyelvi kincsének megőrzése érdekében.
- Gábor+Lilla: Három felnőtt csoportban (Magyar Központ Fonó Táncegyüttes, Gyöngyösbokréta Táncegyüttes, Kultúr Kör Tánccsoport), illetve gyerekcsoportokban tanítunk a hét öt napján néptáncot Lillával, akivel az életben is egy párt alkotunk. Ez mellett rendszeresen járunk az Árpád Otthonba előadásokat tartani, beszélgetni az ott lakókkal. Szívesen segítünk az egyes közösségek rendezvényein is, ott vagyunk, legutóbb a Bocskaiban az anyák napi műsoron tanítottunk be a gyerekeknek táncos, játékos koreográfiát. Igyekszünk a mindennapi munkánk mellett minél több, és színesebb programot szervezni, ilyen volt a május 18-án tartott Májusköszöntő zenés-táncos mulatság, melyet hárman szerveztünk Lillával és Katival. Igyekeztünk minél több, Melbourne-i közösséget bevonni ebbe, és a visszajelzések alapján nagyon sikeres, és nagy látogatottságú volt a rendezvény, színes programmal, sokféle gyerekfoglalkozással. A másik nagy rendezvényünk az első világháború 100 éves évfordulója alkalmából tartott program volt.

Mi az eddigi tapasztalata a magyar kö-zösségek hozzáállásáról az Önök munkájának megsegítésében?

- Kati: Számomra hihetetlen kedveséggel, örömmel fogadtak minket úgy, hogy előtte sosem találkoztunk! Nagyon hálás vagyok a fogadtatásért és a sok segítségért.
- István: E rövid időben --- június 1-jén érkeztem meg Melbournebe ---Csupa pozitív élmény és tapasztalat ért. Meg-érkezésemet követően a Parkmorenál egy több, mint 100 fős ebédhez csatlakozhattam, itt kértem a megjelenteket, hogy legyenek a szüleim, testvéreim, barátaim és kollégáim, mert őket mind hátrahagytam a hazámmal együtt. A Melbourne-i magyarok kis közösségének több tagja könnyes szemmel ígérte ezt meg nekem, ami nagy melegséggel töltött el. Rengeteget köszönhetek mentoromnak, **Kaltenecker Mihálynak**, aki nagyban megkönnyíti Ausztráliai létemet.
- Gábor+Lilla: A közösségek igyekeznek segíteni, és aktívan részt venni az általunk szervezett programokon. Mi is próbálunk minél több emberrel megismerkedni, bevonni őket a szervezésbe. Úgy gondolom, nagyon pozitív fogadtatása van a Programnak itt Melbourneben is, tudjuk segíteni az itteni munkát, az otthonról hozott tapasztalatokkal új lendületet adhatunk az itteni folyamatoknak, és segíthetünk megőrizni a magyar kultúrát, a magyar értékeket.

Ön mit szeretne elérni az alatt a fél év alatt, amíg itt tevékenykedik Melbourneben?

- Kati: Nakem az a célom, hogy minél több magyar részt vegyen a programokon, s egy olyan közösségi élet alakuljon ki, melyben fenntarthatjuk vagy épp újraéleszthetjük a régi magyar értékeinket.
- István: Céljaim megegyeznek a Kőrösi Csoma Sándor Program alapelveivel. A helyi magyar közösségek magyarságának megőrzésében kívánok munkálkodni, az egyéni kapcsolatok kialakítá-sával és erősítésével szeretnék hozzájárulni nemzetem magyarságának megőrzéséhez, a helyi magyarok magyarságtudatának erősítéséhez.
- Gábor+Lilla: Remélem minél több maradandó dolgot sikerül a helyi közösségekkel együtt magvalósítani, és bízunk benne, hogy tudjuk segíteni az itteni munkát. Nagyon nagy lendülettel fogtunk neki ennek a fél évnek, hiszen ha jól csináljuk akkor a passzív □magyarság is aktivizálódik.

Miben látja az itteni szereplése fon-tosságát, milyen segítségre számítana még?

- Kati: Minden segítséget megkaptam eddig, biztos vagyok benne, hogy ilyen támogatással a maximumot tudom kihozni ebből a félévből.
- István: A nemzet nagysága az egyének személyes képességeitől, szorgalmától és akaratától függ. Szeretném minden tudásomat a nemzeti célok szolgálatába állítani, erősítve ezzel a közösség tagjainak összetartozás érzését.
- Gábor+Lilla: Szeretnénk, ha munkánkat minél többen segítenék, és továbbra is aktívan részt vennének az általunk szervezett eseményeken, programokon. Ugyanolyan pozitív hozzáállást, és lendületet várunk, mint amivel mi nekifogtunk ennek a fél évnek.

Az Önökkel egykorú korosztállyal (tehát fiatalokkal), milyen kapcsolatot alakítottak ki, mire kérnék őket az újságon keresztül?

- **Kati: Hogy minél több fiatal jöjjön el a programjainkra!**
- **István: E rövid idő miatt még sze-mélyes kapcsolatok kialakítására korlátozottan volt lehetőségeim. Az 5-10 éves korú gyermekeket arra kérem, hogy minél többen csatlakozzanak a Parkmore Soccer Club utánpótlás csapatának foglalkozásai-hoz.**
- **Gábor+Lilla: Jó lenne, ha sikerülne minél több fiatalt bevonni a program-mokba, ezért is igyekszünk minél színesebb, több fiatalosabb dolgot szervezni.**

Más programokban, hogyan vesznek részt, mint például a Mikes Kelemen?

- Kati: A Magyar Központ könyvtárából fogunk hazaküldeni régi, magyar könyveket.
- Gábor+ Lilla: A Mikes programban is aktívan részt fogunk venni, hiszen nagyon fontos, hogy ezeket az értékeket megőrizzük, dokumentáljuk.